

Kézdivásárhely 1891. sept. 8.

Szeretve tisztelt
 méltóságos Professor Ur!

Hogy tudván, hogy méltóságát a nyugalat Béla-
 trufincdalan tölti, még jó pár héttel ezelőtt
 olvasmányokom horgok iránt érdeklődő szaim,
 levelém szobámban szép köntözést végezve váro-
 zott. Mitől, miért nem — nem tudom! Ab-
 ban a gondolatokban szobámban, hogy méltóságát
 immár erősen meggyűlölvén és egészségben meg-
 erősödve visszavértelmezett, ez nekem kisértelen meg-
 a szerecsét.

Égy kétségteljes méltóság Professor in a
nyarat? - remélhetlek haquált a
firdő s meggyintek az eleuszian öke
bainadt állandóan mutatkozni derék
és oldalmeghallásai s az ezzel járó kisebb
kisebb fájóalmak.

Minő collegiumokat kint Professor in a
nemzetben? Acártem a sor az általában
nos vállalkozományi kitérőknek. Sét
egyendével egyelőtt elvartt ségának
bvalközövére illetéklye ffbalására?
Mazkerültek-e méltóság munk etc

smaltoszi táskáskál egyitt ellopott jóg-
zati, remélhetlek igen?!

A közelő immpet, alkalmával késem
fjandja Méltóságt legőzintett gyübtel fe-
kard legjott kivámalusain, késem leg-
kedjék kézfésőben blusóolui a mélt-
ság Ragymat s magt j'apégégt linim,

megfilditőteket kintó dígtelét
s rapaglórt kamtraj: góateltel
méltóságt igen kény kive

Alfred King
Lousiana